

hzmo.

HRVATSKI ZAVOD ZA
MIROVINSKO OSIGURANJE

Središnja služba - Sektor za pravne, opće i poslove gospodarenja imovinom Zavoda
Antuna Mihanovića 3, Zagreb
Odjel za pravne poslove – mjesto rada u Virovitici

KLASA: 140-01/19-29/2299

URBROJ: 347-05(21-07)1-21-26

Virovitica, 17. veljače 2021.

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OŠNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 1

18-02-2021

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPRÉMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

Na broj: St-18/2021 (TS u Bjelovaru)

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR ZAGREB

Ulica grada Vukovara 70
10 000 ZAGREB

PREDMET: prijava tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku

Poštovani,

U prilogu dopisa dostavljamo popunjeni obrazac prijave tražbine vjerovnika Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje u predstečajnom postupku, a vezano za Rješenje o otvaranju predstečajnog postupka nad dužnikom KERAMIKA MODUS d.o.o. iz Orahovice, V. nazora 67, OIB: 93756665118 od 28. siječnja 2021. g. po poslovnim brojem: 4 St-18/2021-5.

Za HZMO:
Ivan Knežević, dipl.iur.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70

10 000 ZAGREB

Nadležni trgovački sud u Bjelovaru

Poslovni broj spisa: 4 St-18/2021

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE

OIB: 84397956623

Adresa / sjedište

Antuna Mihanovića 3, 10 000 Zagreb

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

KERAMIKA MODUS d.o.o.

OIB: 93756665118

Adresa / sjedište

Vladimira Nazora 67, 33515 Orahovica

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini, poslovni broj: Pn-18/2020 od 30.09.2020., koja je potvrđena i u dijelu preinačena presudom Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj: GŽ-1467/2020-2

Iznos dospjele tražbine: **98.167,03 kn**

Glavnica: **98.167,03 kn**

Kamate: **od 05. veljače 2020. g. do isplate**

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka

98.167,03 kn

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Kartica glavne knjige po računovodstvenom flekspolju od 25.01.20121.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom **DA** za iznos **98.167,03 kn s kamatom od 05.02.2020.**

Naziv ovršne isprave **Presuda Općinskog suda u Virovitici, Stalna služba u Slatini, poslovni broj: Pn-18/2020 od 30.09.2020.**

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Virovitica, 15. veljače 2021. g.

Potpis vjerovnika

HZMO:

Punomoćnik Ivan Knežević, dipl. iur.

Središnja služba

Zagreb, A. Mihanovića 3

15.02.2021.

PUNOMOĆ br. 19/2020

kojom ovlašćujem Ivana Kneževića
dipl. pravnika, kao pravnog zastupnika Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, da zastupa
Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje u upravnom - prekršajnom - parničnom -

izvanparničnom - ovršnom - predstecajnom

postupku - sporu protiv KERAMIKA MODUS d.o.o.

V. Hecora 67, Orahovica

, radi prijave tražbina i naplate

koji se vodi kod Trgovačkog suda u Bjelovaru, FIHA

pod brojem St - 18/2021

Opunomoćenik, na temelju ove punomoći, ima ovlaštenje obavljati sve radnje u postupku, a osobito podnijeti tužbu, prijedlog za ovrhu ili osiguranje, zahtijevati izdavanje privremenih mjera osiguranja i podnositi redovne i izvanredne pravne lijekove.

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VIROVITICI
Stalna služba u Slatini

Primljeno: 30. 09. 2020		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
Urudžbeni broj	Pril.	Vrij.

NADLEŽNOST
SREDIŠNJE SLUŽBE

Klasifikacijska oznaka: MO-0118-20-2233
Urudžbeni broj: 959-20-16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Virovitici, Stalna služba u Slatini, po sucu Krunoslavu Gernhard kao sucu pojedincu, u građansko-pravnom postupku tužitelja **Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, PS Varaždin, Kolodvorska 20c**, zast. po pun. Ivanu Knežević dipl. iur, protiv tuženika **Keramika Modus d.o.o. iz Orahovice, V. Nazora 67**, zast. po pun. Ani Šoštarec, odv. iz Zagreba, Draškovićeve 62, radi naknade štete, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave dana 03. rujna 2020. godine, u nazočnosti pun. tužitelja i zam. pun tuženika odv. Ivane Stojić, na ročištu za objavu presude dana 30. rujna 2020. godine, temeljem odredaba čl. 335. ZPP-a,

p r e s u d i o j e :

I. Nalaže se tuženiku Keramika Modus d.o.o. iz Orahovice, V. Nazora 67, OIB: 93756665118, da tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, PS Varaždin, Kolodvorska 20c, OIB: 84397956623, plati na ime naknade štete **66.235,54 kn**, sa zakonskom zateznom kamatom od dana 05. veljače 2020. godine do isplate, u roku 15 dana.

II. Odbija se preostali dio tužbenog zahtjeva kojim je tužitelj od tuženika tražio da mu plati još 31.931,49 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od dana 05. veljače 2020. godine do isplate.

III. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi trošak postupka 1.219,87 kn, u roku 15 dana.

Obrazloženje:

Podneskom od dana 28. siječnja 2019. godine tužitelj je protiv tuženika istaknuo tužbeni zahtjev radi naknade štete. U tužbi se navodi da je osiguranik tužitelja Mario Matijašec iz Paušinaca pretrpio dana 25. kolovoza 2011. godine ozljedu na radu kao zaposlenik tuženika, kada je pri obavljanju redovitih poslova pao s visine i zadobio teške tjelesne ozljede, a sve zbog propusta u primjeni mjera zaštite na radu. Zbog zadobivenih ozljeda tužitelj je Mariu Matijašec rješenjem od dana 11. studeni 2014. godine priznao pravo na invalidsku mirovinu, s isplatom počinjući od dana 24. lipnja 2014. godine. Za razdoblje od dana 24. lipnja 2014. godine do dana 30. rujna 2015. godine utužen je iznos 30.252,48 kn, o čemu je odlučeno presudom Trgovačkog suda u Bjelovaru br. P-173/2016 od dana 06. listopada 2017. godine koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-7681/2017 od dana 27. lipnja 2018. godine.

Isplaćivanjem invalidske mirovine osiguraniku za tužitelja je nastala šteta za dalje razdoblje od dana 01. listopada 2015. godine do dana 31. kolovoza 2019. godine u iznosu

122.708,79 kn. Kako je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Slatini br. Pr-1/15 utvrđena odgovornost osiguranika u omjeru 20%, to tužitelj umanjuje traženi iznos za taj postotak i dolazi do iznosa 98.167,03 kn. Tužitelj navodi da je presudom Prekršajnog suda u Virovitici, Stala služba u Orahovici br. G-831/11 tuženik proglašen krivim zbog propusta u primjeni mjera zaštite na radu, a navedenom presudom Općinskog suda u Slatini utvrđena mu je odgovornost u omjeru 80%. Tužitelj je od tuženika zahtijevao naknadu štete, ali ista nije podmirena, pa tužitelj sudu predlaže da po provedenom dokaznom postupku donese odgovarajuću odluku.

U pisanom odgovoru na tužbu od dana 01. travnja 2020. godine (str. 44) tuženik se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti i osporio tužbene navode. Točno je da je Mario Matijašec bio tuženikov radnik i da je ozlijeđen dana 25. kolovoza 2011. godine, a ozljeda je priznata kao ozljeda na radu, ali je netočno da bi tuženik bio odgovoran za predmetnu štetu. Tuženik se poziva na zakonske odredbe i tvrdi da je u konkretnom slučaju ozljeda radnika Matijašec nastala zato što je on suprotno pravilima zaštite na radu propao u otvor poda pogona prilikom čišćenja, krećući se unatraske, a da je gledao kamo ide, do ozljede ne bi došlo. Otvor kroz koji je propao radnik Matijašec u tome pogonu postoji oduvijek, a otvara se po potrebi. Radnik Matijašec je dugi niz godina radio iste poslove u istom pogonu kod tuženika i kod prethodnog poslodavca KIO d.o.o, pogon mu je bio poznat, kao i postojanje otvora u podu, a bio je osposobljen za rad na siguran način. Stoga tuženik smatra da je jedini uzrok ozljeđivanja hodanje radnika unatraske negledajući kamo ide, suprotno pravilima zaštite na radu i normalnog i uobičajenog kretanja svake osobe. Tuženik tvrdi da činjenica što predmetni otvor u podu nije bio zatvoren niti označen nije razlog nastanka štete, jer je otvor u okviru tehnološkog procesa čišćenja i trebao biti otvoren, pa je do ozljede radnika došlo isključivo njegovom krivnjom.

Odluka ovoga suda na koju se poziva tužitelj br. P-1/15 potvrđena je u odbijajućem dijelu, a ukinuta u dosuđujućem, te nije stekla svojstvo pravomoćnosti. Odluka Prekršajnog suda u Virovitici, Stalna služba u Orahovici preinačena je presudom Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske br. GŽ-6071/2013 od dana 21. studenog 2014. godine na način da je tuženik oslobođen od optužbe. Stoga tuženik smatra da nisu ispunjeni zakonski uvjeti za njegovu odgovornost za štetu. Tuženik prigovara i da je tužitelj u tužbi naveo samo kumulativni iznos navodno isplaćenje invalidske mirovine, bez razrade elemenata isplate i bez dokaza da je stvarno isplaćena. Stoga se osporava i visina tužbenog zahtjeva kao i činjenica izvršene isplate. Naposljetku, tuženik ističe i prigovor zastare, te tužbeni zahtjev predlaže odbiti u cijelosti.

U podnesku od dana 21. travnja 2020. godine (str. 66) tužitelj između ostalog navodi da je tvrdnje iz odgovora na tužbu tuženik isticao i u prethodnom postupku vođenom radi naknade štete za prijašnje razdoblje pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru između istih stranaka pod br. P-173/2016. Što se tiče odluke Visokog prekršajnog suda RH, točno je da je tuženik oslobođen optužbe, ali iz razloga što je dana 10. lipnja 2014. godine stupio na snagu novi Zakon o zaštiti na radu, a u obrazloženju sudske odluke stoji da djela koja su se tuženiku stavljala na teret više nisu prekršaji. Tužitelj navodi da je "stvarnopravna" odgovornost puno šira od prekršajne, te da ta odluka ne može imati utjecaja u ovome sporu. U odnosu na dokazivanje vršenja plaćanja mirovine, tužitelj je uz tužbu priložio svoje obračune, uredno potpisane i ovjerene, koji imaju značenje javnih isprava, a mirovine se isplaćuju iz državnog proračuna Republike Hrvatske. Naposljetku, tužitelj se protivi prigovoru zastare, jer se radi o naknadi štete koja nastaje isplatom svakog pojedinačnog davanja. Prethodni spor je okončan dana 27. lipnja 2018. godine presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-7681/2017 koja je dostavljena uz tužbu, pa tužitelj ostaje kod tužbe i predlaže je u cijelosti usvojiti.

Na ročištu dana 02. srpnja 2020. godine (str. 76) tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva i svih kasnijih navoda. Na istom ročištu tuženik je ostao kod odgovora na tužbu i

svih navoda i prigovora.

Temeljem čl. 292. st. 7. Zakona o parničnom postupku (N.n. br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje: ZPP), na istom ročištu zaključen je prethodni postupak (str. 77).

Na ročištu dana 03. rujna 2020. godine (str. 95) tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva i svih kasnijih navoda. Na istom ročištu tuženik je ostao kod odgovora na tužbu i svih navoda i prigovora.

Da bi provjerio navode tužbe i odgovora na tužbu, te utvrdio odlučne činjenice, u dokaznom postupku sud je saslušao svjedoka Maria Matijašec iz Paušinaca, a izvršen je uvid u pisane dokaze priložene spisu i to prijavu o ozljedi na radu od dana 26. kolovoza 2011. godine, zapisnik o inspekcijskom nadzoru od dana 02. rujna 2011. godine, rješenje inspektora rada od dana 02. rujna 2011. godine (str. 13), zapisnik od dana 25. kolovoza 2011. godine, rješenje HZMO PS Virovitica od dana 31. listopada 2014. godine (str. 18 - 22), presudu Trgovačkog suda u Bjelovaru br. P-173/2016-11 od dana 06. listopada 2017. godine, presudu Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-7681/2017-2 od dana 27. lipnja 2018. godine, presudu Prekršajnog suda u Virovitici, Stalna služba u Orahovici br. G-831/11-12 od dana 09. srpnja 2013. godine, dopis HZMO PU Virovitica od dana 12. rujna 2019. godine, dopis HZMO PS Virovitica od dana 02. listopada 2019. godine, dopis HZMO PS Virovitica od dana 17. prosinca 2019. godine, zapisnik ovoga suda br. P-139/13-10 od dana 10. srpnja 2013. godine, zapisnik o ocjeni praktične osposobljenosti radnika za rad na siguran način od 15. srpnja 2010. godine, ovosudni zapisnik P-139/13-7 od dana 04. lipnja 2013. godine, presudu i rješenje Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-R-1269/16-4 od dana 12. rujna 2017. godine, Presudu Visokog prekršajnog suda RH br. GŽ-6071/2013 od dana 21. studenog 2014. godine, presudu Visokog trgovačkog suda RH br. PŽ-4134/2018-4 od dana 16. rujna 2019. godine, ovosudnu presudu br. Pr-1/15-70 od dana 11. svibnja 2016. godine (str. 72), presudu i rješenje Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-R-1269/16-4 od dana 12. rujna 2017. godine, ovosudnu presudu br. Pr-49/2017-85 od dana 08. veljače 2018. godine, rješenje Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-R-430/18-2 od dana 31. siječnja 2019. godine, ovosudni zapisnik br. Pr-49/2017-97 od dana 27. svibnja 2019. godine, presudu Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-R-430/18-5 od dana 18. veljače 2020. godine, dopis Trgovačkog suda u Bjelovaru od dana 18. svibnja 2020. godine, spis istoga suda br. P-173/2016 (str. 1 - 91), dopis HZMO PU Virovitica oda dana 12. rujna 2019. godine, te presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev-x-386/2018-2 od dana 29. siječnja 2020. godine. Nije provedeno financijsko vještačenje, jer je tuženik povukao prijedlog (str. 95).

Temeljem tako provedenog dokaznog postupka i ocjene izvedenih dokaza, ocjenjujući ih napose i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud je utvrdio da je tužiteljev tužbeni zahtjev osnovan u dijelu kao u izreci.

U parnici je sporno ima li tužitelj pravo na regresnu naknadu štete od tuženika zbog isplate invalidske mirovine radniku tuženika za razdoblje od dana 01. listopada 2015. godine do dana 31. kolovoza 2019. godine, koja mu je priznata zbog ozljede na radu dana 25. kolovoza 2011. godine. Tuženik se tužbenom zahtjevu u cijelosti protivi, tvrdeći da nije odgovoran za štetu, te ističući prigovor zastare.

S obzirom na razdoblje na koje se tužba odnosi, valja primijeniti Zakon o mirovinskom osiguranju (N.n. br. 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18 i 102/19, dalje: ZMO), te Zakon o obveznim odnosima (N. n. br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje: ZOO).

Članak 161. ZMO-a kaže da Zavod (tužitelj) ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju. Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja: 1. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u punom iznosu; 2. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja; 3. troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava. Zahtjevom za naknadu štete Zavod može obuhvatiti ukupnu svotu štete (kapitaliziranu štetu) ili svotu stvarne štete prema isplatama (pojedinih davanja) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr. kalendarska godina). Kada se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja, taj se iznos štete može zahtijevati i u ukupnom iznosu (kapitalizirana šteta), a izračunava se prema visini priznate mirovine i tablicama aktuarske matematike koje donosi Zavod po prethodno pribavljenom mišljenju ministarstva nadležnog za financije. Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u ukupnom iznosu i neposredno od društva za osiguranje.

Valja napomenuti da je novelom iz N.n. br. 115/2018, koja je u tome dijelu stupila na snagu dana 01. siječnja 2019. godine, isti članak ZMO-a izmijenjen, tako da stavak 2. sada glasi: "Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja: 1. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine, bez obzira na to je li osiguranik ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu; 2. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na obiteljsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata obiteljske mirovine bez obzira na to bi li umrli osiguranik, da je živ, ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu; 3. novčana davanja na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja; 4. troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava."

Članak 162. ZMO-a kaže da Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe. Ako je štetu iz stavka 1. ovoga članka uzrokovao radnik na radu ili u vezi s radom, odgovaraju poslodavac i radnik solidarno. Za štetu iz stavka 1. ovoga članka odgovara poslodavac ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana. Korisnik mirovine dužan je na zahtjev Zavoda dostaviti podatke o okolnostima nastanka ozljede koja je uzrokovala smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomični ili potpuni gubitak radne sposobnosti i tjelesno oštećenje ili smrt osiguranika na kojima se temelje davanja Zavoda.

Članak 165. ZMO-a kaže da potraživanja naknade štete zastarijevaju istekom rokova određenih Zakonom o obveznim odnosima. Rokovi zastare potraživanja naknade štete prema ovome Zakonu počinju teći od dana pravomoćnosti rješenja kojim je osiguraniku, odnosno korisniku priznato pravo iz mirovinskog osiguranja. Na svotu potraživanja naknade štete Zavod ima pravo na zateznu kamatu u visini određenoj zakonom koja teče od prvog idućeg dana nakon isteka roka od 15 dana od dana dostave poziva odgovornoj osobi da naknadi štetu.

Članak 1045. st. 1. i 2. ZOO-a kaže da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, a predmnijeva se obična nepažnja. Članak 1046. ZOO-a kaže da je šteta umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta). Članak 1049. ZOO-a kaže da krivnja postoji kad je štetnik prouzročio štetu namjerno ili nepažnjom.

Članak 1085. st. 1. i 3. ZOO-a kaže da je odgovorna osoba dužna uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, a kad uspostava prijašnjeg stanja nije moguća, odgovorna je osoba dužna isplatiti oštećeniku odgovarajući iznos novca na ime naknade štete. Članak 1086. ZOO-a kaže da se obveza naknade štete smatra dospelom od trenutka nastanka štete. Članak 1092. st. 1. ZOO-a kaže da oštećenik koji je pridonio da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila ima pravo samo na razmjerno sniženu naknadu.

Naposlijetku, čl. 230. st. 1, 2. i 3. ZPP-a kaže da isprava koju je u propisanom obliku izdalo državno tijelo u granicama svoje nadležnosti, te isprava koju je u takvom obliku izdala pravna ili fizička osoba u obavljanju javnog ovlaštenja koje joj je povjereno zakonom ili propisom utemeljenim na zakonu (javna isprava), dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje. Istu dokaznu snagu imaju i druge isprave koje su posebnim propisima u pogledu dokazne snage izjednačene s javnim ispravama. Dopušteno je dokazivati da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice ili da je isprava nepravilno sastavljena.

Odluku o tužbenom zahtjevu sud donosi vodeći se rezultatima dokaznog postupka, a osobito izvedenim pisanim dokazima (str. 4 - 22, 37, 48 - 58, 79, priloženi spis br. P-173/2016) i iskazom svjedoka Matijašec (str. 96, 97). Iz navedenog proizlazi da je tuženik kao poslodavac svjedoka Matijašec odgovoran za štetni događaj dana 25. kolovoza 2011. godine, kada je svjedok, čisteći tuženikovu pogonsku halu, propao kroz otvor na podu, pao s visine od preko 4 metra i teško se ozlijedio, jer je ista šteta nastala zato što nisu provedene mjere zaštite na radu, s obzirom da otvor na podu hale nije bio zatvoren niti označen, što je tuženik propustio učiniti.

Odgovornost tuženika nije isključiva, jer postoji i doprinos svjedoka Matijašec nastanku štete, s obzirom da se prilikom čišćenja hale kretao unatrag i nije posvetio dovoljnu pozornost svojoj okolini, a koji doprinos, jednako kao i drugi sudovi u prethodnim postupcima o kojima su stranke govorile, ovaj sud procjenjuje na 20%.

S obzirom na nastalu ozljedu na radu, tužitelj je rješenjem od dana 31. listopada 2014. godine svjedoku Matijašec priznao pravo na isplatu invalidske mirovine zbog potpunog gubitka radne sposobnosti (str. 18), počinjući od dana 24. lipnja 2014. godine. Visinu iznosa odštetnog zahtjeva sud utvrđuje uvidom u tužiteljevu potvrdu od dana 12. rujna 2019. godine (str. 37, 79) koja ima značenje i dokaznu snagu javne isprave, zbog čega tužitelj njezinu istinitost ne treba posebno dokazivati, dok je tuženik, iako je osporio visinu i isplatu mirovine, povukao prijedlog za provedbu financijskog vještačenja (str. 77, 95).

Iz navedenog proizlazi da je tuženik dužan tužitelju isplatiti predmetnu štetu koliko je nastala u iznosu prema rečenoj potvrdi od dana 12. rujna 2019. godine, uz odbitak doprinosa radnika tuženika 20%, kako se traži tužbom. Međutim, sud utvrđuje da je tuženikov prigovor zastare osnovan.

Članak 214. ZOO-a kaže da zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze. Zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze. Sud se neće obazirati na zastaru ako se dužnik nije na nju pozvao. Članak 215. st. 1. ZOO-a kaže da zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano. Članak 216. ZOO-a kaže da zastara nastupa kad istekne posljednji dan zakonom određenog vremena.

Članak 226. st. 1. ZOO-a kaže da tražbine povremenih davanja koja dopijevaju godišnje ili u kraćim razdobljima, pa bilo da se radi o sporednim povremenim tražbinama, kao što je tražbina kamata, bilo da se radi o takvim povremenim tražbinama u kojima se

iscrpljuje samo pravo, kao što je tražbina uzdržavanja, zastarijevaju za tri godine od dospelosti svakoga pojedinog davanja. Članak 230. st. 1. ZOO-a kaže da tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila.

S obzirom da je u pitanju mjesečna invalidska mirovina, sud utvrđuje da se radi o povremenom potraživanju naknade štete koje zastaruje u roku 3 godine od svake pojedinačne mjesečne isplate. Kako je tužba podnesena dana 05. veljače 2020. godine (str. 1), to su svi mjesečni iznosi koji su isplaćeni prije dana 05. veljače 2017. godine zastarjeli (str. 37, 79) i tužitelj glede njih od tuženika više nema pravo zahtijevati ispunjenje.

S obzirom da je tužbeni zahtjev postavljen kumulativno, a u rečenju potvrdi od dana 12. rujna 2019. godine ne navode se datumi mjesečnih isplata, nego samo ukupni godišnji isplaćeni iznosi, sud utvrđuje da tužitelju za 2017. godinu pripada iznos za 11 mjeseci, te cjelokupni iznosi zatraženi za 2018. i 2019. godinu. Izračunom proizlazi da se za 2017. godinu radi o 28.039,99 kn (30.589,14 kn / 12 mjeseci = 2.549,09 kn x 11 = 28.039,99 kn), odnosno za sve tri navedene godine ukupno 82.794,43 kn. Od toga valja oduzeti doprinos radnika tuženika 20%, pa se dobije 66.235,54 kn, koliko je i dosuđeno, dok je preostatak tužbenog zahtjeva odbijen, kao u toč. I. i II. izreke.

Odluka o troškovima postupka temelji se na čl. 154. st. 2. i čl. 164. ZPP-a, s obzirom da je tužitelj uspio u parnici u 67,47%, ali nije zatražio troškova (str. 98). Tužiteljev postotak uspjeha znači da je tuženik uspio u 32,53%, a kao potrebni za vođenje postupka, prema zahtjevu (str. 100), priznaju mu se za sastav odgovora na tužbu po odvjetniku 1.000,00 kn, za zastupanje na ročištu dana 02. srpnja 2020. godine 1.000,00 kn i dana 03. rujna 2020. godine 1.000,00 kn, ukupno 3.000,00 kn, te PDV 750,00 kn, ili sveukupno 3.750,00 kn. Od toga tuženikov postotak uspjeha iznosi 1.219,87 kn, kao u toč. III. izreke.

U Slatini, dana 30. rujna 2020. godine.

Sudac:

Krunoslav Gernhard

Dokument je elektronički potpisan:
KRUNOSLAV GERNHARD

Vrijeme potpisivanja:
30-09-2020
13:28:38

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI
2.5.4.97=#130D48523437393734343533393138
L=VIROVITICA
S=GERNHARD
G=KRUNOSLAV
CN=KRUNOSLAV GERNHARD

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranka može izjaviti žalbu u roku 15 dana od ročišta na kojemu je presuda objavljena, ako je o ročištu uredno obaviještena. Ako stranka nije uredno obaviještena o ročištu na kojemu je presuda objavljena, može izjaviti žalbu u roku 15 dana od primitka presude.

Žalba se predaje ovom sudu u 3 primjerka, a o njoj odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, PS Varaždin, Kolodvorska 20c
2. Ana Šoštarec, odv. iz Zagreba, Draškovićeve 62

Broj zapisa: 17899-6ddbd

Kontrolni broj: 04029-1dc34-3a71f

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KRUNOSLAV GERNHARD, L=VIROVITICA, O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Virovitici

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI**Oznaka odluke:** Pn-18/2020-16**Vrsta odluke:** Presuda**Donositelj:** Krunoslav Gernhard**Datum pravomoćnosti:** 20.11.2020.**Datum ovršnosti:** 05.01.2021.

Napomena pravomoćnosti/ovršnosti: Žalba tužitelja se u cijelosti uvažava dok se žalba tuženika odbija kao neosnovana te se prvostupanjska presuda Općinskog sud u Virovitici, Stalne službe u Slatini, od 30. rujna 2020. poslovni broj Pn-18/2020-16 :

- potvrđuje u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da tužitelju isplati iznos od 66.235,54 kn (slovima: šezdeset i šest tisuća dvjesto trideset i pet kuna i pedeset i četiri lipe) sa zakonskom zateznom kamatom od 5. veljače 2020. pa do isplate (točka I izreke)
- preinačuje u dijelu u kojem je tužitelj odbijen s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 31.931,49 kn (slovima: trideset i jednu tisuću devetsto trideset i jednu kunu i četrdeset i devet lipa) sa zakonskom zateznom kamatom od 5. veljače 2020. pa do isplate te se u tom dijelu sudi:

Nalaže se tuženiku Keramika Modus d.o.o. Orahovica da isplati tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje PS Varaždin iznos od 31.931,49 kn (slovima: trideset i jednu tisuću devetsto trideset i jednu kunu i četrdeset i devet lipa) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 5. veljače 2020. pa do isplate u roku 15 dana.

Svaka stranka snosi svoj trošak parničnog postupka.

Broj zapisa: **eb2f6-d1a80**

Kontrolni broj: **0a55e-05431-8ecbe**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=epravosudje, L=ZAGREB, OID.2.5.4.97=HR72910430276, O=MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I
UPRAVE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Županijski sud u Varaždinu
Stalna služba u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

NADLEŽNOST
SREDIŠNJE SLUŽBE

Klasifikacijska oznaka

Urudžbeni broj:

146-01/15-23/2289
43-10-20

Matijasec Mario
HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
PODRUČNA SLUŽBA U VARAŽDINU

Primljeno: 09-12-2020		
Klasifikacijska oznaka	Ustr. jed.	
Urudžbeni broj	Pril.	Vrij.

Poslovni broj: GŽ-1467/2020-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Varaždinu – Stalna služba u Koprivnici, kao sud drugog stupnja, po sucu Damiru Roniću kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, PS Varaždin, Kolodvorska 20c, zastupanog po punomoćniku Ivanu Kneževiću, dipl. iur., protiv tuženika Keramika Modus d.o.o. iz Orahovice, V. Nazora 67, zastupanog po punomoćnici Ani Šoštarec, odvjetnici iz Zagreba, Draškovićeva 62, radi naknade štete, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženika protiv presude Općinskog suda u Virovitici, Stalne službe u Slatini od 30. rujna 2020. poslovni broj Pn-18/2020-16, 20. studenoga 2020.,

presudio je

Žalba tužitelja se u cijelosti uvažava dok se žalba tuženika odbija kao neosnovana te se prvostupajnska presuda Općinskog sud u Virovitici, Stalne službe u Slatini, od 30. rujna 2020. poslovni broj Pn-18/2020-16 :

- potvrđuje u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da tužitelju isplati iznos od 66.235,54 kn (slovima: šezdeset i šest tisuća dvjesto trideset i pet kuna i pedeset i četiri lipe) sa zakonskom zateznom kamatom od 5. veljače 2020. pa do isplate (točka I izreke)

- preinačuje u dijelu u kojem je tužitelj odbijen s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 31.931,49 kn (slovima: trideset i jednu tisuću devetsto trideset i jednu kunu i četrdeset i devet lipa) sa zakonskom zateznom kamatom od 5. veljače 2020. pa do isplate te se u tom dijelu sudi:

Nalaže se tuženiku Keramika Modus d.o.o. Orahovica da isplati tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje PS Varaždin iznos od 31.931,49 kn (slovima: trideset i jednu tisuću devetsto trideset i jednu kunu i četrdeset i devet lipa) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 5. veljače 2020. pa do isplate u roku 15 dana.

Svaka stranka snosi svoj trošak parničnog postupka.

Obrazloženje

Prvostupajnskom presudom naloženo je tuženiku da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 66.235,54 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 5. veljače 2020. pa do isplate, a također naloženo je tužitelju da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 1.219,87 kn sve u roku od 15 dana. Istom presudom tužitelj je odbijen sa dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 31.931,49 kuna.

Protiv ove prvostupanjske presude u zakonskom roku žali se tužitelj zbog svih razloga navedenih u odredbi čl. 353. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka USRH, 84/08, 96/08 – Odluka USRH, 123/08 - ispravak, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 – Odluka USRH i 70/19 – dalje u tekstu: ZPP). Predlaže da drugostupanjski sud njegovu žalbu uvaži, pobijanu presudu preinači i u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev tužitelja.

Protiv prvostupanjske presude žali se i tuženik također zbog svih razloga navedenih u odredbi čl. 353. ZPP-a i predlaže da drugostupanjski sud njegovu žalbu uvaži, pobijanu presudu u dosuđujućem dijelu ukinе i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Odgovori na žalbe nisu podneseni.

Žalba tužitelja je osnovana dok je žalba tuženika neosnovana.

Obje stranke u svojim žalbama iznose žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka, međutim, niti jedna od stranaka u svojim žalbama ne navodi u čemu bi se točno sastojala eventualno počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka. Zbog toga je ovaj sud prvostupanjsku presudu u odnosu na eventualno počinjenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka ispitivao samo u odnosu na one bitne povrede na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti temeljem odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a. Ispitujući prvostupanjsku presudu na taj način ovaj sud je utvrdio da prvostupanjski sud tijekom postupka nije počinio niti jednu od takvih bitnih povreda tako da prvostupanjska presuda nije opterećena bitnom povredom.

Na žalbu tužitelja:

Tužitelj u svojoj žalbi pobija prvostupanjsku presudu u dijelu u kojem je odbijen njegov tužbeni zahtjev isključivo iz razloga što smatra da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je utvrdio da je za taj iznos nastupila zastara prava tražiti ispunjenje te obveze od tuženika i da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da tražbina tužitelja predstavlja naknadu štete jer po tvrdnji tužitelja ona predstavlja regresni zahtjev prema tuženiku.

U odnosu na tvrdnju tužitelja da njegovo potraživanje ne predstavlja naknadu štete već regresni zahtjev i po ocjeni ovoga suda pravilno prvostupanjski sud zaključuje da se radi o naknadi štete koja dopijeva sukcesivno. Naime, da bi se radilo o regresnom zahtjevu potrebno je da je tužitelj umjesto tuženika koji je ex lege dužan snositi neku štetu osiguraniku tužitelja umjesto njega naknadio tu štetu pridržavajući si pritom pravo da naknadno tužbom u sudskom postupku zatraži od tuženog podmirenje učinjenog plaćanja (isplata sa pravom na subrogaciju). Međutim, u konkretnom slučaju tuženik nije bio dužan osiguraniku tužitelja plaćati mirovinu niti invalidsku mirovinu, već je osiguranik tužitelja pravo na invalidsku mirovinu ostvario sukladno odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju te se ovdje radi o obvezi tužitelja da svom osiguraniku isplati invalidsku mirovinu nakon što je on stekao uvjete i pravo na isplatu invalidske mirovine. Međutim, kako je pravo na isplatu invalidske mirovine osiguranik tužitelja stekao zbog pretrpljenih tjelesnih povreda koje su nastale krivnjom osiguranika tužene isplaćeni iznosi invalidske mirovine predstavljaju naknadu štete kako je to pravilno utvrdio prvostupanjski sud. Da se radi o naknadi štete, a ne regresnom davanju, proizlazi i iz odredbe čl. 161. st. 1. i 2. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ br. 157/13, 151/14, 33/6, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18 i 102/19). Prema odredbi citiranog zakonskog propisa tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju, a naknada stvarne štete koju Zavod ima pravo obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to između ostalog i novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok

traje isplata invalidske mirovine bez obzira na to je li osiguranik ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu i to od osobe koja je prouzročila djelomični ili potpuni gubitak radne sposobnosti kako to propisuje odredba čl. 162. st. 1. istog zakonskog propisa.

Međutim, pogrešno je po ocjeni ovoga suda prvostupanjski sud primijenio materijalno pravo kada je utvrdio da je za tu tražbinu nastupila zastara prava potraživati isplatu tog iznosa od strane tužitelja i kada se pri tome pozvao na odredbu čl. 230. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05 i 41/08 125/11 i 78/15 – dalje u tekstu: ZOO). Naime, prvostupanjski sud ispušta iz vida da je tužitelj protiv tuženika za razdoblje od 24. lipnja 2014. do 30. rujna 2015. vodio parnicu pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru u spisu broj P-573/2016 i da je u tom predmetu pravomoćnom presudom broj P-573/2016 od 6. listopada 2017., a koja je potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-7681/2017 od 27. lipnja 2018. usvojen njegov tužbeni zahtjev za iznos od 30.252,48 kn. Podizanjem tužbe došlo je do prekida zastarijevanja tražbine u ovom postupku i to temeljem odredbe čl. 245 st. 3. ZOO-a jer temeljem tog zakonskog propisa je propisano da kada je prekid zastarijevanja nastao podizanjem tužbe pozivanjem na zaštitu ili isticanjem prijeboja potraživanja u sporu odnosno prijavljivanjem potraživanja u nekom drugom postupku zastarijevanje počinje teći iznova od dana kada je taj spor okončan ili svršen na drugi način. Kako je postupak u kojem je tužitelj tražio isplatu iznosa isplaćene invalidske mirovine za razdoblje od 24. lipnja 2014. do 30. rujna 2015. pravomoćno okončan 27. lipnja 2018., to zastarijevanje za ovu tražbinu koja je predmetom ovog spora počinje teći iznova od dana kada je prijašnji spor okončan ili svršen na drugi način. Takav stav zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj Revr-371/2005-2 od 13. lipnja 2006. Prema tome, s obzirom na naprijed navedeno u pravu je tužitelj kada smatra da njegova tražbina za utuženo razdoblje od 1. listopada 2015. do 31. kolovoza 2019. nije zastarjelo zbog čega je u tom dijelu valjalo uvažiti žalbu tužitelja temeljem odredbe čl. 373. st. 3. ZPP-a te preinačiti prvostupanjsku presudu i naložiti tuženiku da tužitelju isplati iznos od 31.931,49 kn.

Na žalbu tuženika:

Tuženik u svojoj žalbi osporava svoju odgovornost za štetu koju je pretrpio njegov zaposlenik, a koji je zbog posljedica zadobivenih povreda otišao u invalidsku mirovinu i koje iznose invalidske mirovine tužitelj potražuje od tuženika kao naknadu štete. Tuženik u svojoj žalbi osporava dokaze koje je prvostupanjski sud proveo radi utvrđenja odgovornosti tuženika i tvrdi da mu je uskraćena mogućnost ispitivanja takvog utvrđenja prvostupanjskog suda, s obzirom da se je prvostupanjski sud koristio podacima iz drugih spisa, a iskazu svjedoka tuženik prigovara smatrajući da je on zainteresiran za ishod postupka. Međutim, i po ocjeni ovoga suda pravilno je prvostupanjski sud utvrdio odgovornost tuženika za nastanak štetnog događaja u kojem je osiguranik tužitelja pretrpio tjelesne povrede zbog čijih posljedica je otišao u invalidsku mirovinu. Ne mogu se prihvatiti navodi tuženika da mu je uskraćeno kvalitetno ispitivanje presude jer da nije razvidno koji se to dokazi nalaze na str. 48- 58 spisa, iz razloga što se radi o dokazima koje je tužitelj priložio u spis i u koje je tuženik čiji je punomoćnik učestvovao tijekom postupka mogao izvršiti uvid i na taj način se upoznati o kojim se dokazima radi. Osim toga, prvostupanjski sud je na ročištu od 3. rujna 2020. izvršio uvid u sve te dokaze i stranke su konstatirale da na takav uvid nema primjedbi, zbog čega je sada potpuno neosnovan navod tuženika da on te dokaze nije mogao ispitati. Osim toga, prvostupanjski sud je proveo i dokaz saslušanjem svjedoka Maria Matijašeca, odnosno osiguranika tužitelja, i na temelju njegovog saslušanja i uvida u dokumentaciju iz drugih spisa utvrdio da je tuženik odgovoran za nastanak štetnog događaja sa 80% jer nije osigurao na adekvatan način zaštitu svog zaposlenika na radnom mjestu jer je evidentno iz iskaza svjedoka Matijašeca da nije imao

nikakvu zaštitnu opremu, a njegov neposredni nadređeni je nakon što mu je povjerio čišćenje hale, napustio mjesto na kojem je svjedok Matijašec trebao raditi i nije bio prisutan kada su svjedok Matijašec i drugi radnik tuženika čistili tu halu. Također činjenica da je poklopac na otvoru na podu pogonske hale bio podignut je propust tuženika iz čl. 44. st. 2. Zakona o zaštiti na radu. Prema tome, i po ocjeni ovoga suda na temelju izvedenih dokaza i ovaj sud smatra da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da je do štetnog događaja došlo krivnjom tuženika u omjeru od 80% i navodi žalbe tuženika u tom dijelu nisu osnovani niti mogu dovesti u sumnju pravilnost prvostupanjske presude u tom dijelu. Osim toga, između stranaka je već vođen parnični postupak za naplatu štete zbog isplaćene invalidske mirovine Matijašec Mariu i u tom postupku u kojem su i tužitelj i tuženik bili stranke u istim ulogama, tuženik je presuđen za jedno drugo razdoblje da tužitelju plati upravo 80% isplaćene invalidske mirovine Mariu Matijašecu, tako da navodi tuženika u ovoj parnici kojima ponovno pokušava uvjeriti ovaj sud da je za nastanak štetnog događaja isključivo odgovoran njihov zaposlenik, nisu osnovani i ovaj sud ih ne može prihvatiti. Visinu tužbenog zahtjeva prvostupanjski sud je pravilno utvrdio na temelju dopisa tužitelja od 12. rujna 2019. za koji je pravilno utvrdio da je temeljem odredbe čl. 230. st. 1., 2. i 3. ZPP-a javna isprava jer ju je izdalo u propisanom obliku državno tijelo u granicama svoje nadležnosti, odnosno u obavljanju javnog ovlaštenja koje joj je povjereno zakonom i na tuženiku je bio u tom slučaju teret dokazivanja da ta isprava nije istinita. Kako tuženik ni na koji način nije dokazao da taj dopis tužitelja, koji ima svojstvo javne isprave, nije istinit, pravilno je upravo na temelju tog dopisa prvostupanjski sud utvrdio iznos invalidske mirovine koji je tužitelj za utuženo razdoblje isplatio svom osiguraniku i koji iznos ima pravo kao naknadu štete temeljem odredbe čl. 161. i 162. Zakona o mirovinskom osiguranju potraživati od tuženika. Radi naprijed navedenog i po ocjeni ovoga suda prvostupanjski sud je tijekom postupka pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i pravilno primijenio materijalno pravo kada je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja za iznos od 66.235,54 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 5. veljače 2020.

Radi naprijed navedenog valjalo je žalbu tuženika na dosuđujući dio prvostupanjske presude u cijelosti odbiti, a taj dio prvostupanjske presude potvrditi.

Donošenjem ove presude izmijenjen je uspjeh stranaka u parnici na način da je tužitelj u cijelosti uspio sa tužbenim zahtjevom te bi temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a tužitelj imao pravo na troškove parničnog postupka. Međutim, kako tužitelj nije tražio troškove postupka, a tuženik s obzirom da je izgubio parnicu nema pravo na naknadu parničnog troška, ovaj sud je u takvoj situaciji odlučio da svaka stranka snosi svoj trošak parničnog postupka.

Koprivnica, 20. studenoga 2020.

Sudac

Damir Ronić

Dokument je elektronički potpisan:
DAMIR RONIĆ

Vrijeme potpisivanja:
01-12-2020
10:15:41

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD
2.5.4.97-#13004852303333434363635373439
L=VARAŽDIN
S=RONIĆ
G=DAMIR
CN=DAMIR RONIĆ

Broj zapisa: 1789a-ee7c7

Kontrolni broj: 03383-d7111-1da76

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DAMIR RONIĆ, L=VARAŽDIN, O=ŽUPANIJSKI SUD, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Varaždinu potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Datum izvještaja: 25.01.2021 11:03
Stranica: 1 od 1

10-165262110-----26817-
HZMO-POTR.OD GRAĐANA ZA NAKN.ŠTETE-----MATIJAŠEC MARIO-

Valuta: HRK

Svi iznosi su u HRK

#KRAJ IZVJEŠTAJA#

AR

RF 76-2674

R

3500 Virofica

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR ZAGREB
ULICA GRADA UKOVARA 70
10000 ZAGREB

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODBIK ZA PRIPAD EVIDENTIRANJE
UPORABNI CENOVNA ZA PLACANJE
ZAGREB

7A PREDSVLEA

18-12-2021

PRÉFECTURE DE LA SEINE
PRÉFECTURE DE LA SEINE

KLASA
KOD: B.03